

Crits de «directiva, dimissió» i retrets en una nit negra

Montilivi, entre la tristesa i el ressentiment, va centrar el seu rebuig cap a la llotja un cop confirmada la tragèdia

«Si teniu dignitat, marxeu», cridava un aficionat des del gol nord, amb una empipada descomunal. N'hi va haver més d'un que va esmentar a Pere Guardiola. L'altre damnificat va ser el director esportiu, un Quique Cárcel que tindrà feina a donar les explicacions pertinents. El vestidor ha arrossegat la mala planificació inicial i, malgrat una lleugera revifada, ha estat jugant amb foc tota la temporada. I, tot i això, ha tingut la permanència a les mans. Ha llançat a les escombraries tantes oportunitats que fa de mal dir. Els jugadors també van rebre, però ni molt menys tant. El dolor, en aquest cas, pesava més. L'estadi va tornar a viure una nit que recordarà anys i panys i que s'afegeix als capítols negres que ja havia patit amb anterioritat. De l'afició, res (o tot) a dir. Va superar l'excel·lent amb escreix. Des de més de dues hores abans, en què la rebuda a la plantilla va ser de les més grosses que s'han fet durant els gairebé vint anys que fa que el club va fer el salt al futbol professional. L'autobús dels jugadors va aturar-se abans d'entrar a l'estadi, i els jugadors van fer els darrers metres del recorregut caminant, a la vegada que sentien de molt a prop l'alè d'una gent, la seva gent, que estava entregada a la causa i els va encoratjar fins al límit. Va ser molt emocionant, veure els protagonistes passant per una bola de fum vermella. Semblava l'1-0, però no ho era. Quan va arribar l'Elx, en canvi, la passió va transformar-se en certa hostilitat: diversos objectes van impactar a l'autobús il·licitament, un fet que va provocar que el seu entrenador, Sarabia, es queixés repetidament tot just baixar del vehicle. Afortunadament, no es va lamentar cap mena d'incident ni en les hores prèvies, ni durant el matx, ni en les posteriors, tampoc entre les dues aficions, que van coincidir diverses vegades, sempre controlats pels agents de seguretat desplegats. Els 14.018 espectadors van cantar, vibrar i donar suport fins i tot quan no sentien que el desenllaç seria positiu. No va fallar, el públic, que no va obtenir resposta des del camp, sobretot en una primera part en què el Girona no va xutar fins al temps afegit. Montilivi va al·lucinar, però en negatiu, davant del qual va considerar una passivitat il·lògica. Allà va estirar les orelles a l'equip, amb una xiulada impactant. L'efervescència de l'empat va durar fins a un final de dol que l'afició no mereixia i que ni Michel ni ningú no va saber canviar. Va ser una nit negra. L'última a Primera.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/05/24/crits-directiva-dimissio-retrets-nit-130584570.html>